

Motion till riksdagen

1988/89:So38

av Lars Hjertén (m)

med anledning av prop. 1988/89:138 om riktlinjer för specialiseringstjänstgöring för läkare m.m.

Propositionen behandlar frågor som är förknippade med den läkarutbildning som sker efter läkarexamen. Det gäller allmäntjänstgöring (AT), specialisttjänstgöring (ST), systematisk utbildning, s.k. SK-kurser samt vissa övergripande frågor såsom samarbete över nationsgränserna och olika åtgärder, som kan vidtas för att nå en jämnare läkarfördelning.

Några genomgripande förändringar av de beslut som fattades 1969 och som fortfarande gäller, föreslås egentligen inte. I vissa fall avviker propositionen från de förslag som Utredningen om läkarnas specialistutbildning föreslog. Det gäller t.ex. AT-utbildningens längd och anställningsformen vid specialisttjänstgöring. Här torde utredningen, inte propositionen, motsvara de berättigade krav man i framtiden kan ställa på utbildningen, såväl från utbildare och arbetsgivare som från den läkarstuderande.

Allmäntjänstgöringen

Det finns skäl att instämma i utredningens uppfattning om att utöka AT-tjänstgöringen till 2 år. Under de 3 extra månader detta innebär i förhållande till propositionens förslag bör tjänstgöringen ske inom valfri specialitet. Det måste vidare anses väsentligt, att det under hela AT-perioden bedrivs systematisk utbildning. Regeln skall också vara att AT skall fullgöras på blockförordnanden, men undantag med särregler för forskarstuderande bör göras, vilket UHÄ förordat.

En personlig handledare, t.ex. en studierektor, som förekommer i Norrbotten, eller en huvudhandledare som prövas i Örebro läns landsting, bör vara ett mål att sträva efter.

Att bedöma en AT-läkares lämplighet att utöva sitt yrke är en mycket grannliga uppgift och bör inte överlåtas på en klinikchef eller annan enskild handledare. Läkarförbundets förslag om inrättande av en särskild AT-nämnd på landstingsnivå är ett betydligt bättre alternativ.

Specialisttjänstgöringen

Utredningen föreslog att tjänstgöringen under specialistutbildningen skall ske under tillvidareanställning, medan föredragande statsråd föreslår visstidsanställning. Det finns givetvis skäl för båda anställningsförhållandena, men det mesta talar för utredningens förslag. Ett viktigt skäl för visstidsförordnande sägs vara att underlätta genomströmningen, men som t.ex. Älvs-

borgs läns landsting har framhållit kan man komma tillrätta med detta problem genom att ge underläkaren betydligt högre lön än läkaren under specialistutbildningen.

Mot. 1988/89
So38

Genom ett fastare anställningsförhållande jämför man läkare med övriga yrkeskategorier. Anställningen bör givetvis gälla ett större område än en enskild klinik. Ett landstingsområde torde vara att föredra.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om allmäntjänstgöringens längd,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om anställningsförhållandet under specialistutbildningen.

Stockholm den 18 april 1989

Lars Hjertén (m)